

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Lenky Severové a soudkyně Mgr. Daniely Teterové a JUDr. Ilony Lövyové ve věci

žalobkyně: **ČEZ Distribuce a.s.**, IČO 24729035
sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín IV-Podmokly

proti

žalovanému: **Antonín J.**, narozený dne xxx
bytem xxx

o zaplacení 29.843,21 Kč s příslušenstvím

o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Opavě ze dne 9. 6. 2021, č. j. 10 C 223/2019-38

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v odstavci I. výroku,
- pokud jím byla zamítnuta žaloba, aby žalovaný zaplatil žalobkyni částku 14.275 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 14.275,40 Kč za dobu od 22. 2. 2019 do zaplacení, **mění tak**, že žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 14.275 Kč spolu s 9% úrokem z prodlení z částky 14.275,40 Kč za dobu od 22. 2. 2019 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku,
 - pokud jím byla zamítnuta žaloba, aby žalovaný zaplatil žalobkyni zákonný úrok z prodlení z částky 29.843,21 Kč od 27. 11. 2018 do 21. 2. 2019, **potvrzuje**.
- II. Odvolání žalobkyně do odstavce II. výroku rozsudku okresního soudu se **odmítá**.

- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení **2.645 Kč** do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů odvolacího řízení **2.093 Kč** do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresní soud zamítl žalobu, aby žalovaný zaplatil žalobkyni částku 14.275,40 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z částky 29.843,21 Kč od 27. 11. 2018 do 21. 2. 2019 a z částky 14.275,40 Kč od 22. 2. 2019 do zaplacení (odstavec I. výroku), žalovanému dále uložil povinnost zaplatit žalobkyni částku 15.567,81 Kč spolu s ročním 9 % úrokem z prodlení od 22. 2. 2019 do zaplacení do tří dnů od právní moci rozsudku (odstavec II. výroku) a o náhradě nákladů řízení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu (odstavec III. výroku).
2. Rozsudek v celém rozsahu napadla žalobkyně odvoláním, kterým se domáhala jeho změny tak, že žalobě bude v celém rozsahu vyhověno a žalovanému bude uloženo zaplatit jí náklady řízení, případně zrušení rozsudku vrácení okresnímu soudu k dalšímu řízení. Odvolací námitky směřovala žalobkyně proti nepřiznání DPH, která měla být žalobkyni přiznána v souladu s platnou právní úpravou v zákonné výši, neboť úmyslem zákonodárce ve speciální úpravě pro energetiku / zákon č. 458/2000 Sb., energetický zákon, a dále § 9 odst. 9 písm. c) vyhlášky č. 82/2011 Sb./ jednoznačně bylo a je, aby v případě neoprávněného odběru byla hrazena i příslušná DPH. Závěry soudu I. stupně znamenají, že pokud bude subjekt neoprávněně odebírat elektřinu (včetně případné krádeže elektřiny), bude to výhodnější, neboť nebude muset platit DPH, když hrazení DPH by bylo v rozporu se zákonem. Oproti tomu žalobkyně má za to, že DPH je rovněž třeba považovat za součást škody, neboť i ta je nákladem poškozeného a i na té žalovaný díky neoprávněnému odběru elektřiny ušetřil. Další odvolací námitka směřovala proti závěru okresního soudu týkajícího se nákladů v souvislosti s odhalením neoprávněného odběru. V této souvislosti žalobkyně zopakovala svoji argumentaci uvedenou v podáních učiněných v řízení před okresním soudem, a to dne 16. 2. 2021 a 27. 5. 2021, tedy uvedla, že k poskytování vybraných služeb v oblasti měření elektrické energie pro žalobkyni jako distributora elektřiny, a to zejména služeb souvisejících s odhalováním a řešením neoprávněných odběrů elektřiny, je od 1. 6. 2014 zmocněna společnost NTL Forensics a.s., která se stala ve sdružení se spol. Securitas ČR s.r.o. vítězem zadávacího řízení konaného v rámci veřejné zakázky na služby ve smyslu zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění. V rámci veřejné zakázky byla soutěžena cena za komplexní službu, tedy souhrn činností nezbytných k řádnému provedení kontroly odběrného místa za účelem zjištění, odstranění a přerušování neoprávněného odběru. V rámci zadávacího řízení byla hodnocena nejnižší nabídková cena a tato byla rovněž posuzována z hlediska přiměřenosti i možného podezření na cenu mimořádně nízkou. Tato částka nezahrnuje pouze činnosti spojené se samotnou kontrolou odběrného místa, ale její součástí je také doprava techniků společnosti NTL Forensics a.s. (dále jen „NTL F“) na odběrné místo a zpět, náklady související s provozem služebního automobilu, technickým vybavením pověřených pracovníků a rovněž pořízení, zpracování a následná archivace obrazového a zvukového záznamu a zpracování podkladů či případná účast u soudního jednání v pozici svědků. Cena vzešlá ze zadávacího řízení konaného v rámci veřejné zakázky je pro všechny zákazníky, u kterých je odhalen shodný typ neoprávněného odběru, stejná. Je běžnou praxí, že technici NTL F dané odběrné místo navštíví i několikrát, účtována je stále jednotná cena, která se nenásobí. Dle žalobkyně je princip rovnosti zákazníků jediný správný a možný, zákazníkům nelze účtovat ceny za odhalení stejného typu neoprávněného odběru rozdílně. Tento postup by byl administrativně velmi náročný a nutno podotknout, že i značně nespravedlivý. Tento princip je uplatňován i v případě standardních pracovních činností v distribuční síti (např. osázení

elektroměru), kdy pracovní činnosti mají standardizované ceníky, přičemž se nezohledňuje vzdálenost, kterou technik na odběrné místo urazí, ani dílčí specifika odběrného místa, která mohou mít vliv na časovou náročnost prováděné činnosti. Náklady vynaložené na zjišťování, odstraňování a přerušování neoprávněných odběrů coby komplexní služby prováděné externím dodavatelem, je nutno považovat za nutné náklady, které byly dodavateli také uhrazeny a odpovídají výsledku proběhlého výběrového řízení v režimu zákona o veřejných zakázkách. Výše uvedené závěry nebyly zpochybněny ani Ústavním soudem (např. rozhodnutí II. ÚS 1740/14, III. ÚS 1476/16) či rozhodnutími odvolacích soudů (viz např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 20. 5. 2020, č. j. 29 Co 163/2019-164, či rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci ze dne 9. 6. 2020, č. j. 29 Cdo 322/2019-97), na které žalobkyně odkázala.

3. Žalovaný se k odvolání nevyjádřil a k ústnímu jednání, ač řádně a včas předvolán, se nedostavil, pročež odvolací soud věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti dle ust. § 101 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění (dále jen „o. s. ř.“).
4. Podala-li žalobkyně odvolání do odstavce II. výroku, kterým bylo žalobě vyhověno, odvolací soud odvolání dle ust. § 218 písm. b) o. s. ř. odmítl, neboť úspěšná žalobkyně není oprávněna podat odvolání proti rozhodnutí soudu, kterým bylo její žalobě vyhověno.
5. Odvolací soud po zjištění, že odvolání bylo podáno osobou oprávněnou, je včasné a přípustné, přezkoumal rozsudek v odstavcích I. a III. výroku, včetně předcházejícího řízení, dle ust. § 212a odst. 1, 3 a 5 o. s. ř. se závěrem, že odvolání žalobkyně je co jistiny zcela důvodné, co do úroků z prodlení toliko částečně.
6. Okresní soud provedl správná skutková zjištění z důkazů uvedených v bodě 4. odůvodnění napadeného rozsudku, která odvolací soud přejímá a z těchto vychází, přičemž při svém rozhodování okresní soud vyšel z tohoto závěru o skutkovém stavu věci: kontrolou odběrného místa zřízeného žalovaným na adrese jeho bydliště zjistili dva technici NTL F dne 11. 10. 2018 neoprávněný odběr elektrické energie, když tento odběr byl realizován bez platného smluvního vztahu poté, co smlouva o sdružených službách dodávky elektřiny uzavřená mezi obchodníkem a žalovaným byla ke dni 1. 3. 2018 ukončena pro porušování platebních povinností žalovaného; za dobu od 1. 3. 2018 do 10. 11. 2018 žalovaný neoprávněně odebíral elektřinu celkem v objemu 3373 kWh; škoda za tento odběr byla vyčíslena na částku 18.837,05 Kč včetně DPH; dále žalobkyně vyčísliła náklady neoprávněného odběru ve výši 11.006,16 Kč včetně DPH, o výši takto způsobené škody byl žalovaný informován pouze telefonicky.
7. Odvolací soud provedl dokazování *upomínkou ze dne 8. 2. 2019*, kterou žalobkyně vyzvala žalovaného k úhradě dlužné částky 29.843,21 Kč dle faktury variabilní symbol 9625009817, která byla splatná do 26. 11. 2018, a to do 10 kalendářních dnů od doručení této předžalobní upomínky; zároveň byl žalovaný upozorněn na možnost vymáhání dluhu. Dále odvolací soud provedl dokazování *dodejkou*, z níž zjistil, že upomínka se dostala do sféry dispozice žalovaného 11. 2. 2019, kdy byla doručována na adresu xxx, a tohoto dne bylo oznámeno žalovanému uložení zásilky na poště. Dále odvolací soud zopakoval dokazování *rámčovou smlouvou o poskytování služeb v oblasti řešení netechnických ztrát a neoprávněných odběrů v distribuční soustavě*, ze které zjistil, že žalobkyně jako objednatel a Securitas ČR s.r.o. jako účastník sdružení nebo vedoucí účastník řízení a NTL F jako dodavatel uzavřeli dne 1. 4. 2014 smlouvu o poskytování služeb v oblasti řešení netechnických ztrát a neoprávněných odběrů v distribuční soustavě, a to v souladu s ust. § 269 odst. 2 obchodního zákoníku a zákona o veřejných zakázkách s tím, že smlouva byla předmětem zadávacího řízení, které bylo zahájeno přede dnem nabytí účinnosti zákona 89/2012 Sb., občanský zákoník, kdy objednatel vyhlásil dle zákona o veřejných zakázkách zadávací řízení na veřejnou zakázku „poskytování služeb v oblasti řešení netechnických ztrát a neoprávněných odběrů v distribuční soustavě“ (zadávací řízení) a předmětná smlouva je uzavřena na základě výsledku zadávacího řízení s jedním dodavatelem; účelem smlouvy je kontrola odběrných míst odběratele za účelem řešení

neoprávněných odběrů a technických ztrát elektřiny z distribuční soustavy objednatele; předmětem smlouvy je poskytování služeb v oblastech a) kontroly odběrných míst, řešení neoprávněných odběrů a netechnických ztrát elektřiny z distribuční soustavy objednatele, včetně zamezení netechnických ztrát elektřiny z distribuční soustavy objednatele a pokračování neoprávněných odběrů a c) projednání výstupů z kontroly odběrných míst se zákazníkem, tj. služeb, ve smyslu a za podmínek uvedených v této smlouvě s tím, že objednatel vyzve dodavatele k poskytnutí služeb objednávkou učiněnou v souladu s touto smlouvou; cena za každý typ služby je uvedena v příloze č. 5 smlouvy, přičemž ceny uvedené v příloze č. 5 již v sobě zahrnují veškeré náklady dodavatele spojené s plněním dle této smlouvy, zejména dobu přípravy, dopravu, čas strávený na cestě, cestovní náklady, vlastní řešení, projednání výstupů z kontroly odběrného místa se zákazníkem, zpracování výstupů včetně fotodokumentace a audiovizuální záznamu, atd. Soud provedl také dokazování přílohou č. 5 ke smlouvě a dále oznámením dodavatele o úpravě ceny dle rámcové smlouvy o poskytování služeb v oblasti řešení netechnických ztrát a neoprávněných odběrů v distribuční soustavě č. 4400026551 ze dne 1. 4. 2014, platné do 1. 1. 2018 ze dne 20. 12. 2017, které adresovala Securitas ČR s.r.o. žalobkyni, a z těchto důkazů zjistil, že Securitas ČR s.r.o. oznámila žalobkyni, že příloha č. 5 - ceník služeb k rámcové smlouvě se s účinností od 1. 1. 2018 v celém rozsahu mění na nové znění, jež je obsažené v příloze tohoto oznámení o úpravě ceny dle rámcové smlouvy, přičemž dle ceníku služeb pak cena bez DPH za „kontrolu odběrného místa - neoprávněný odběr je zjištěn - odběr s měřicím zařízením, bez platného smluvního vztahu-NOSI“ činí 9.096 Kč bez DPH. Dále odvolací soud provedl dokazování fakturou vystavenou Securitas ČR s.r.o. a výpisem z účtu, z nichž zjistil, že žalobkyni bylo za období od 1. 10. 2018 do 31. 10. 2018 vyúčtováno 25 ks „kontrol odběrného místa - neoprávněný odběr je zjištěn - odběr s měřicím zařízením, bez platného smluvního vztahu-NOSI“ v částce včetně DPH 275.154 Kč, kterou žalobkyně 29. 11. 2018 uhradila.

8. Žalobkyně v odvolacím řízení po poučení dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. netvrdila, kterého dne se faktura VS 9625009817 dostala do sféry dispozice žalovaného, stejně tak netvrdila, kdy byla upomínka ze dne 21. 1. 2019 doručena žalovanému. Odvolací soud tak uzavírá, že žalobkyně neprokázala, že žalovaný se dostal do prodlení dne 27. 11. 2018, resp. v období od 27. 11. 2018 do 21. 2. 2019.
9. Okresní soud na zjištěný skutkový stav aplikoval příslušná ustanovení zákona č. 458/2000 Sb. a vyhlášky č. 82/2011 Sb., ve znění účinném ke dni 10. 11. 2018, stejně tak zákon ve znění účinném ke dni 10. 11. 2018 a dále ust. § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, účinný od 1. 1. 2014 (dále jen „o. z.“), nicméně jeho závěry týkající se DPH a nákladů neoprávněného odběru nejsou správné.
10. Z právní úpravy (viz ust. § 51 odst. 3 zákona č. 458/2000 Sb. a ust. § 12 vyhlášky č. 82/2011 Sb.) plyne, že žalobkyně má právo na *náklady prokazatelné, nezbytně nutné a související se zjištěním neoprávněného odběru*. Odvolací soud nesouhlasí se závěrem okresního soudu, že tyto náklady nelze uplatnit v paušální výši, resp. že tyto nelze uplatnit tak, jak tyto vymezila a uplatnila žalobkyně, naopak se zcela ztotožňuje s názorem odvolacích soudů, na jejichž rozhodnutí odkázala žalobkyně, přičemž pro úplnost odkazuje na ust. § 13 část věty před středníkem o. z., dle kterého každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích, což je právě případ této věci a věcí řešených v rozhodnutích, na která žalobkyně odkázala.
11. Zcela stěžejní je, jak uvádí žalobkyně shodně s Krajským soudem v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci v rozsudku ze dne 9. 6. 2020, č. j. 29 Co 163/2019-164, že energetický zákon ani vyhláška nezakazují, aby úkony směřující ke zjištění a ukončení neoprávněného odběru prováděl distributor energie prostřednictvím externí společnosti, která má pro takovou činnost dostatečně vyškolený personál, přičemž jde o soubor činností i nákladů, které jsou v jednotlivých případech neoprávněného odběru vynakládány. Je zcela spravedlivé, aby náklady související s neoprávněným odběrem nesla jen ta osoba, kterou stíhá povinnost k náhradě škody, než aby jimi byli (byť

částečně) zatěžování i klienti žalobkyně, kteří své povinnosti neporušují, a to formou zvýšených požadavků na počet zaměstnanců žalobkyně a s tím spojené mzdové náklady na tyto mimořádné činnosti, zejména s ohledem na primární příčinu vynaložení těchto nákladů, kterou je neoprávněný odběr, tedy odběr mimo smluvní vztah. Nadto výše těchto nákladů odráží různé typy neoprávněných odběrů, kterým jsou diferencovaně přiřazeny různé paušály podle náročnosti jejich zjištění a ukončení (viz ceník). Ceny v ceníku byly stanoveny poté, co byla na tuto činnost vyhlášena žalobkyní veřejná zakázka, a to v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, jehož cílem je zejména zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. V tomto případě požadovaná částka nákladů odpovídá položce „kontrola odběrného místa - neoprávněný odběr je zjištěn - odběr s měřícím zařízením, bez platného smluvního vztahu-NOSI“, tj. 9.096 Kč + DPH, a tato částka odráží reálné, tj. obvyklé náklady na zjištění a odstranění neoprávněného odběru tohoto typu, které nelze hodnotit jako nepřiměřené nebo jakkoli excesivní, když žalobkyně zvoleným postupem cestou vyhlášení veřejné zakázky vyvinula snahu dosáhnout maximálně hospodárného a efektivního řešení této problematiky a je zřejmé, že by na tomto poli u jiného subjektu nedosáhla ceny za služby výrazně nižší. Náklady na prokazování zcela přesné výše skutečných nákladů, např. znaleckým posudkem by byly neúměrně vysoké a zcela postačuje jejich stanovení cestou zákona o veřejných zakázkách, přičemž nelze přehlédnout, že rozsáhlé a finančně náročné dokazování by znamenalo další finanční zatížení žalovaného. Jelikož žalobkyně prokázala, že tyto náklady zaplatila (viz faktura a výpis z účtu) a dle názoru odvolacího soudu má nárok na DPH z obou žalovaných částek, neboť 21 % DPH je součástí vzniklé škody, která žalobkyni v důsledku protiprávního jednání vznikla, změnil odvolací soud napadený rozsudek v odstavci I. výroku rozsudku dle ust. § 220 o. s. ř. tak, že uložil žalovanému zaplatit žalobkyni vynaložené náklady dle ceníku ve výši 11.006,16 Kč, tj. 9.096 Kč s DPH, a 21% DPH z částky 15.567,81 Kč představující škodu za odebranou elektrickou energii v žalovaném období, tj. 3.269,2401 Kč (celkem 14.275,40 Kč). Za situace, kdy ani po poučení dle ust. § 118a odst. 1 a 3 o. s. ř. žalobkyně neprokázala, že žalovaný se dostal do prodlení dřív než 22. 2. 2019, tj. uplynutím 10 dnů od doručení výzvy z 8. 2. 2019, která byla doručena žalovanému dne 11. 2. 2019, jak správně uzavřel okresní soud, potvrdil odvolací soud napadený rozsudek v odstavci I. výroku, pokud jím byla zamítnuta žaloba, aby žalovaný zaplatil žalobkyni zákonný úrok z prodlení z částky 29.843,21 Kč od 27. 11. 2018 do 21. 2. 2019.

12. S ohledem na změnu napadeného rozsudku odvolací soud rozhodl dle ust. § 224 odst. 2 o. s. ř. i o náhradě nákladů řízení před okresním soudem, a to dle ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., když žalobkyně byla procesně neúspěšná v poměrně nepatrné části sporu, tj. co do části úroku z prodlení, dle kterých byla procesně neúspěšnějšímu žalovanému uložena povinnost zaplatit procesně úspěšné žalobkyni 2.645 Kč, tato částka představuje 1.200 Kč paušální náhradu dle vyhlášky č. 254/2015 Sb., která náleží účastníku, který nebyl v řízení zastoupen, za čtyři úkony po 300 Kč, a to za podání žaloby, účast u dvou ústních jednání a podání na výzvu soudu, 251 Kč (143 Kč+108 Kč) cestovné za cesty žalobkyně osobním automobilem ke dvěma ústním jednáním z Ostravy do Opavy a zpět, přičemž 143 Kč představuje žalobkyní požadovanou $\frac{1}{3}$ z 430 Kč - jízdné dne 28. 4. 2021, z toho 87 Kč je náhrada za pohonné hmoty/(78 km x 4,1 l/100 km x 27,20 Kč, což je cena motorové nafty dle vyhlášky č. 589/2020 Sb.): $100 = 87 \text{ Kč} /$ a 343 Kč je náhrada za ujeté kilometry (78 km x 4,40 Kč dle vyhlášky č. 589/2020 Sb.), a 108 Kč představuje žalobkyní požadované $\frac{1}{4}$ z 430 Kč - jízdné dne 8. 6. 2021, z toho 87 Kč je náhrada za pohonné hmoty/(78 km x 4,1 l/100 km x 27,20 Kč, což je cena motorové nafty dle vyhlášky č. 589/2020 Sb.): $100 = 87 \text{ Kč} /$ a 343 Kč je náhrada za ujeté kilometry (78 km x 4,40 Kč dle vyhlášky č. 589/2020 Sb.) a 1.194 Kč zaplacený soudní poplatek.
13. Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení je odůvodněn ust. § 224 odst. 1 ve spojení s ust. § 142 odst. 3 o. s. ř., dle kterých byla procesně neúspěšnému žalovanému uložena povinnost zaplatit procesně úspěšnější žalobkyni 2.093 Kč představující 1.493 Kč zaplacený soudní poplatek

z odvolání a 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč, paušální náhradu dle vyhlášky č. 254/2015 Sb. za odvolání a účast u ústního jednání.

14. Žalovaný byl zavázán zaplatit dlužnou částku spolu s úroky z prodlení a náklady řízení žalobkyni do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí dle ust. § 160 odst. 1 část věty před středníkem o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není dovolání přípustné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může se oprávněný domáhat soudního výkonu či exekuce.

Ostrava 16. září 2021

JUDr. Lenka Severová v. r.
předsedkyně senátu